

VIRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XI. évfolyam, 3111. szám

4 oldal, 20 bani

1955. február 23. szerda

A szovjet hadsereg napja

Ma a Szovjetunió népei és velük együtt világszerte a békeszerető emberek a dicsőséges szovjet haderő megszületésének harminchétedik évfordulóját ünneplik. Harminchét évvel ezelőtt a felszabadult munkásokból és parasztokból alakult fiatal szovjet hadsereg szétverte a lenin-grád ellen támadó német hadsereket és győzelemre vitte a forradalmat.

A szovjet hadsereget létrejöttének első percétől kezdve a népek szeretete és bizalma övezi. A történelem nem ismert még hadsereget, amely olyan mélyen és hűségei között volt a népek igazságos ügyéhez, a népek szabadságának és győzelmének ügyéhez, mint a szovjet hadsereg. A kapitalista országok hadseregeit saját népek és az idegen népek elnyomására nevelik. A szovjet hadsereg ezzel szemben a felszabadult munkások és parasztok hadserege, a népek közötti testvériség és a proletárnemzetköziség hadserege. A szovjet hadsereg 37 éves fennállása alatt csak igazságos, honvédó és népfelszabadító háborút viselt.

A szovjet hadsereg jellege a szovjet állam, békepolitikájából következik. A szovjet hadsereget a kommunista párt szervezte meg. Lenin utasításai alapján, hogy biztos ródópaissa legyen a szovjet nép építőmunkájának. Közvetlenül megalakulása után megmutatta a világ népeinek, hogy mire képes egy olyan hadsereg, amelyet igazságos cél tudata és a felszabadult dolgozók egységes óhaja hat át. Hiába küldték az imperialista államok intervenció seregeit a fiatal szovjet állam ellen, a kommunista párt által szervezett és eszméitől áthatott szovjet hadsereg kemény csapással verte ki hazája területéről ellenségeit.

A Szovjetunió Kommunista Pártja a polgárháború után továbbra is a szovjet hadsereg felállítására és a szocialista társadalom fejlődésével együtt nőtt és erősödött a Szovjetunió fegyveres ereje, a katonák szocialista öntudata és hazaszeretete. A városi ütemben fejlődő ipar biztosította a szovjet hadsereg korszerű haditechnikával való felszerelésének anyagi alapját. Történelmi győzelmeinek megszervezésében és megvalósításában nagy szerepe volt J. V. Sztálinnak, aki a Lenin által kijelölt uton erősítette meg a szovjet hadsereget.

A szovjet hadsereg katonáinak mindent feláldozó bátorsága, fegyveres és hősiessége eredményeképpen világtörténelmi jelentőségű csapást mért a hitleri fasisztákra. A fronton harcoló katonák és a hátszög lakosságának letörhetetlen erkölcsi ereje, a fejlett harci tapasztalatok, kiváló minőségű fegyverek és felszerelések, a háború honvédó és felszabadító jellege — megannyi fontos tényező, amely biztosította a Szovjetunió győzelmét.

A szovjet hadsereg győzelme a Nagy Honvédó Háborúban bebizonyította a szovjet hadvezetés felsőbbrendűségét. A második világháború lényesen igazolta azt a marx-leninai tanítást, hogy a felszabadult dolgozók hadserege erősebb a kapitalista országok zsoldos hadseregénél. E világtörténelmi győzelem hatalmas mértékben növelte a szovjet hadsereg nemzetközi tekintélyét.

A Nagy Honvédó Háború győzelme lényegesen megváltoztatta a nemzetközi élet erőviszonyait. Kelet és Közép-Európa népei a szovjet hadsereg győzelme nyomán nyerték el a szabadságukat és kezdtek hozzá új életük építéséhez. A szocialista tá-

bor országai között a testvéri barátság, bizalom és állandó kölcsönös segítség utijapusu kapcsolatai fejlődtek ki.

Az imperialista államok veszett fegyverkezési hajszával, haditámaszpontok építésével, a német militarizmus feltámasztásával világméretű céljaink eléréséért újabb háborút akarnak kirobbantani.

A Szovjetunió ezzel szemben — hagyományos békepolitikájához híven — egész erejét és tekintélyét latbaveti a béke megvédésére érdekében. A Szovjetunió minden lépésén azt bizonyítja, hogy következetesen és kitartóan törekszik a béke és a nemzetközi együttműködés politikájának megvalósítására.

A Szovjetunió békepolitikája semmi esetre sem gyengeségből, hanem ellenkezésképp, ereje tudatából ered. „Az a véleményünk — mondotta V. M. Molotov —, hogy az a fél, amely valóban meg van győződve erejéről, nem akar háborút. Nincs arra szükségük azoknak, akik bíznak erejükben, akik bíznak jövőjükben.”

A Szovjetunió békepolitikája nem jelenti azonban azt, hogy a szocialista tábor országai nem tesznek majd szükség esetén együttes erőfeszítéseket szuverenitásuk, földmük megszüntetése érdekében. A háború utáni óléves tervek győzelme, a nehézipar és ennek segítségével a szükségleti cikket gyártó ipar és a mezőgazdaság rohamos fejlődése nagyban hozzájárult a szovjet hadsereg további megerősödéséhez. Az Egyesült Államok nem zsarolhatja a világ népeit az atomfegyverrel, mert már nem monopóliuma. A világ népei örömmel fogadták a hírt, hogy a Szovjetunió, az atomenergiát békes célokra, az élet érdekében használja fel és kész minden békeszerető állam rendelkezésére bocsátani ezen a téren szerzett tapasztalatait. G. K. Zsukov marsall Kingsburv Smith amerikai újságíró kérdésére, hogy a Szovjetunió előkészítette-e védelmét az atomtámadás ellen, ezt felelte: „Megvan mindenünk, ami a megbízható honvédelemhez szükséges, de mi azért a háború elhárításának módjában is gondolkodunk annak az elvnek az alapján, hogy még a rossz békeség is jobb egy jó összecsapásnál. A béke biztosítva lesz, a jó szavakról a jó tettek terének. Nincs-e itt a jó tettek ideje?”

A szovjet hadsereg a második világháborúban aratott történelmi győzelme új, boldog élet hajnalát hozta a román nép számára is. Kibontakozóban lévő boldog életükben, a szocializmus építésében elért vívmányainkat a szovjet hadseregnek köszönhetjük, amely felszabadította hazánkat a fasiszta iga alól.

A győzelmes szovjet hadsereg példájára dolgozó népünk, a párt vezetésével, megismerettel, utijapusu hadsereget, a néphadsereget, amely éber, örökdió országunk határainak biztonsága, a román nép függetlensége és békeje fölött. Fegyveres erőink tagjai a szovjet hadseregben az utijapusu hadsereg nagyszerű megtestesítőit látják, igyekeznek követni nagyszerű példáját, amelyet a lángoló hazaszeretlet, a proletárnemzetköziség és a béke védelme terén nyújt.

A világ népei bizalommal tekintenek a szovjet hadsereg felé, mert tudják, készen áll arra, hogy megsemmisítő csapást mérjen a támadókra, ha megkísérelnék megbontani a népek békéjét s pusztulásba akarnák sodorni az emberiséget.

Hazánk népe minden erejével készen áll arra, hogy a szovjet hadsereggel együtt megvédhesse a békét és elérte vívmányait.

Megvédjük a béke ügyét

A gáji kerületi békeharcbizottság gyűlése

Román, magyar és szerb dolgozók gyűltek össze a gáji „Eminescu” kultúrthozban, hogy az élet megvédésének jegyében tiltakozzanak az atomháború és a Wehrmacht feltámasztása ellen.

Ulrich István tanár, a békeharcbizottság elnöke megnyitotta beszédében felhívta a jelenlévőket, hogy a földkerekség száz- és százmillióinak az atomháború előkészítése elleni harcából vegyék ki részüket azzal, hogy aláírják a Béke Világtanács felhívását.

Ezután Vékus Lajos, a városi békeharcbizottság küldötte magyar nyelven ismertette a Béke Világtanács és a Román Népköztársaság

Állandó Békevédelmi Bizottságának felhívását.

Panaft Sava népi ünnök felszólalásában többek között ezeket mondta:

— Két világháború szenvedései állnak mögöttünk. Anyák és feleségek, gyermekek és testvérek szenvedtek, árvaak könnyeztek. Minden erőnkkel arra kell törekednünk, hogy megvédjük a békét! En a Béke Világtanács felhívását azért írom alá, hogy ezzel is kifejezzem: csatlakozom a népek harcához, amely megakadályozhatja az atomháború kirobbantását.

Ursu tanár megrázó szavakkal be-

szélt személyes élményeiről, amiket a második világháborúban élt át.

— Láttam felperzsett falvakat találoztam férjüket elvesztett feleségekkel, gyermeküket elvesztett anyákkal, anyjukat sirató árvaakkal. Emlékszem, hogy Aradon is milyen pusztítást okozott a második világháború. Az élet védelmének jegyében írom alá a felhívást.

Több felszólalás elhangzása után megkezdtek a Béke Világtanács felhívásának aláírását, hogy ezzel is bizonyítsák: adják: Gáj többnemzetiségű dolgozói egységes akaratával forrnak össze a békeharcban, az építés testvéri összefogásában.

A béke megvédése mellett foglaltak állást

A körösökényi kultúrház zsúfolásig megtelt a közszeg lakossággal. Ifjak, öregek, kétkézi és szellemi dolgozók egyaránt eljöttek, hogy szót emeljenek a béke fenntartása mellett.

— Nekünk — mondotta Ispas Petru, a helyi szocialista iskola igazgatója — minden erőnkkel harcolni kell a béke fenntartásáért. Mi új em-

berket akarunk nevelni, az új világ építőit.

Frențiu Gligor, a helyi pártalapszervezet titkára rámutatott arra, hogy milyen borzalmakat rejt magában egy esetleges háború kitörése. Békét akarunk — mondotta — ezért lelkesen csatlakozunk mi is a millió és millió elszánt békeharc-

coshoz, akik sziklaszilárdan állnak szemben a sötétlő háborús uszítókkal.

Hanga Florian kis pionír a hadiárva néven beszélt, ugyanis éleapját az elmúlt világháborúban veszítette el. Felszólalását meleg szeretettel fogadták a hallgatók.

Meggyesi Ferenc, levelező

Az életért, a halál ellen

Az emberiség legjobbjai mindig arra törekedtek, hogy megszépítsék, könnyebbé tegyék s emberhez méltóvá alakítsák át az életet. A legmagasabb elmék mindig a halál ellen vívtak küzdelmeiket.

Meggyőződésem, hogy ez a harc az emberiség legszebb törekvéseinek egyike, ezért is választottam élethivatásomnak az orvosi pályát. Hosszú éveket töltöttem el tanulással. Sok-sok éjszakai virrasztás, a beteg életéért való feszült izgalom során értem el végre, hogy az élet védelme szempontjából hasznos munkát végezhsek.

Ki tudná megmondani, hány éjszakát töltöttem el a szülésszorongó ágya mellett, hogy segítssem őket nehéz órájukban, mikor új élet hoznak a világra. Hány-szor aggódom, amikor súlyos komplikációk merültek fel, hány-szor örültem, amikor sikerült leküzdeni a bajt. Hány-

szor figyeltem összeszoruló szívvel a súlyos beteg gyermekek pulzusát és igyekeztem erősíteni a beteg testben pislikoló életet.

Ki ismerné jobban, mint mi, orvosok az emberek nagy-nagy élniakarását? Mint orvosnak, mindig az volt a feladatom, hogy bátorítsam őket, hogy az élet reményét öntsem az élniakarokba.

Az életért harcolók világával szemben áll azonban az emberi életet vámszedőinek tevékenysége, akik az emberi elme legnagyobb feladását, az alomerőt a pusztítás szolgálatába akarják állítani. Pillanatok alatt akárják megsemmisíteni mindazt, amit az emberiség hosszú évtizedek fáradságos munkájával alkotott. Az atomenergiát, amely a rákhegységek leküzdésére felhecsülhetetlen értékű lehetőségeket nyit meg a tudományos kutató-

sok előtt, a népek tömeges kiirtására akarják felhasználni. Oda akarják dobni a halálnak mindazokat, akiknek életétől mi, orvosok, olyan kemény küzdelmet vívtunk. Ok a halál győzelmét akarják az élet felett. Ezért szívemből gyűlöltöm őket, ezért harcolok ellenük, a békét követelő milliók oldalán. Ezért írtam alá örömmel az atomfegyver használatá elleni tiltakozást. A békeharc győzelemmel végződik, mert én a Szovjetunió ál, az az állam, amely a világ dolgozóinak reményességét testesíti meg.

Elismeréssel és hálaival gondolok mindazokra, akik az atomenergiát az orvostudomány, a gyógyulás, az emberiség jólétének szolgálatába akarják állítani.

Dr. Popescu C. Rimnic, csanádi orvos

A városi és falusi dolgozók husellátásáért

Tartományunk területén a dolgozó parasztok ezrei győzödnék meg arról, hogy a szerződéses állathizlalás mennyire kifizető, előnyös vállalkozás. A termelők tapasztalatai egybehangzóan igazolják: az állatok hizlalása megérte a fáradozást, mert busásan megérült a befektetett munka. A régi szerződéses költési rendszer is előnyös volt, de az új méginkább az. Az RNK minisztertanácsának és az RMP Központi Vezetőségének az állatokra, baromfiakra és állati termékekre vonatkozó szerződéses költési és felvásárlási rendszer megvalósításáról szóló határozatában különösen fontos utjítás az, hogy most már nem a szulgyarapodás, hanem az átadás szulgy-egyedül az irányadó. Ez sok nehézséget, időpocsékolást kizár, mert busásan megérült a befektetett munka, ugyanakkor 918 lej értékű irányított árut vásárolhatott a szövetkezetben.

Az araditományi ORACA munkaközössége, a technikusok, a felvásárlók már az elmúlt évben is jelentős eredményeket értek el a szerződéses költés terén. Matula Teodor ORACA megbízott — Körösrajon Tamásda körzetében — 1954-ben 437 szarvasmarha, 383 sertés és 2386 szárnyas hizlalására kötött szerződést a termelőkkel. Hasonló jó eredményt értek el Sándor Irma, Miutescu Elitímie, Lennadt Ferenc, Juhász János, Rapsigan Aurel, Batrina Adam felvásárlók és mások. Ezek a megbízottak fáradságtalan munkával tevékenykedtek, megértették, hogy minden erejükkel, tudásukkal elő kell segíteniük a városi és falusi lakosság hús- és zsírellátását.

Az elmúlt évben az ORACA munkájában az eredmények mellett hibák is mutatkoztak, mint a felvásárlók egyrésze felületlen, a felvásárlók egyrésze felületlen, a felvásárlók nem teljesítették a szerződéses költési és felvásárlási felvüket. Ezek között említhetjük Sipos Györgyöt (aradi körzet), aki 1954-

ben mindössze 97 szarvasmarha, 37 sertés és 955 szárnyas szerződéses hizlalását kötötte le a dolgozó parasztokkal. Hasonlóképpen hiányos munkát végeztek Mares Traian és Junca Miron felvásárlók. Ezek az ORACA megbízottak nem mutattak rá a dolgozó parasztok előtt a szerződéses állathizlalás fontosságára, előnyére. Márpedig számos gyakorlati példa igazolja, hogy a szerződéses állathizlalással foglalkozó dolgozó parasztok nagy jövedelemre tettek szert.

Popa Ioan sajtenyi dolgozó paraszt példaul, a szerződés alapján 306 kilós sertést adott át az államnak. Ezért kilónként 12 lej, tehát 3672 lejt kapott. Ezenkívül 62 kilóval csökkentették a húsukótóját, s ennek megfelelően a tengerikvótáját, ugyanakkor 918 lej értékű irányított árut vásárolhatott a szövetkezetben. Pantos Stefan nagy-laki termelő 290 kiló szulgy sertést adott át a szerződés alapján s ezért 3480 lejt kapott, hús- és tej-kvótá csökkentésben részesült és 870 lej értékű irányított árut vásárolhatott a szövetkezetben.

Végül sorolhatnánk a példákat, amelyek mindenkit meggyőznek arról, hogy milyen nagy előnyökkel jár a szerződéses állathizlalás. Már az elmúlt évben — a szerződéses költés terén — elért eredmények is nagymértékben hozzájárultak a jegyrendszeren és fejadagon alapuló ellátási rendszer megszüntetéséhez.

Az RNK minisztertanácsának és az RMP Központi Vezetőségének az állatokra, baromfiakra és állati termékekre vonatkozó szerződéses költési és felvásárlási rendszer megvalósításáról szóló határozata meg-nagyobb előnyöket biztosít a termelők részére, méginkább ösztön-zőleg hat azokra a dolgozó parasztokra, akik szerződést kötnek állatok hizlalására az állammal. A jelenlegi szerződéses költési rendszer megkönnyíti az ORACA dolgozóinak munkáját, megkönnyíti a szerződések megkötését és világosá-

megjelöli a szerződéses állathizlalás előnyeit. Tavaly a szerződés megkötése alkalmával megállapították az állat szulját, több esetben „felértékelték” és vagy nagyobb, vagy kisebb szuljt állapítottak meg, mint amennyit az állat nyomott. Így vagy a termelők, vagy pedig az állam fizetett rá. Viszont most már egyedül az átadási szulja a fontos, ennek alapján fizetik a termelőt. Az új szerződéses költési rendszer több szulycsoportot állapít meg. A termelő tehát közvetlenül érdekelte abban, hogy jól kihozzon állattal adjon át az államnak, mert ezáltal növekedik a kilónkénti ár. Mig tavaly a kövére hizlatt szarvasmarhánál 4,50 lej volt a legmagasabb kilónkénti ár, addig most a kövér állapotban átadott 600 kilónál súlyosabb állat kilójáért 6 lej kap a termelő. Ha pedig a második negyedében adja át a termelő a kihizlatt állatot, akkor a kilónkénti ár 7 lejre emelkedik.

Különösen nagy előnyöket biztosít az új szerződéses költési rendszer azok részére, akik hosszulejratu szerződéseket kötnek az állammal. Azok a dolgozó parasztok, akik egy-három évre kötnek szerződést állatok és baromfi tenyésztésre és hizlalásra, ocsó hiteket, építkezési anyagokat, a második és harmadik évben 5, illetve 10 százalékkal magasabb árakat kapnak állataikért, állami áron kapnak fajállatokat és hizlalásra szánt állatokat, ingyenes állatorvosi gondozásban részesülnek a szerződéses leköltött állatok, stb. A dolgozó parasztoknak tehát előnyös a hosszulejratu szerződés megkötése.

Az ORACA munkaközössége, az új szerződéses költési rendszer megjelenése után fokozott felvilágosító tevékenységet végzett, hogy a termelők nagy tömegei megértssék a szerződéses költés nyújtotta előnyöket. Felvilágosító munkájában nagy segítségért kapunk a közszeg és falusi pártalapszervezetek, valamint a helyi néplapírók részéről. A pártalapszervezetek agitátorainkon

A Nagy Nemzetgyűlés 5. ülészaka megkezdte munkálatait

Kedd délelőtti tíz órakor kezdte meg munkálatait a Nagy Nemzetgyűlés 5. ülészaka.

A Nagy Nemzetgyűlés tagjai hatalmas lapssal fogadták a párt és a kormány vezetőinek megérkezését.

Az elnökség padján a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének tagjai foglaltak helyet, élükön dr. Petru Groza elvtárrsal.

A kormány széksoraiban foglaltak helyet Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, Chivu Stoica, Mogyorós Sándor, Emil Bodnarus hadsereg-tábornok, P. Borha altábornagy, Al. Draghici, N. Ceausescu, Fazekas János, S. Bughici, M. Dalea, Constanta Graciu, L. Murgulescu akadémikus elvtársak és mások.

A páholyokban a diplomáciai testület tagjai, román és külföldi újságírók és dolgozók foglaltak helyet.

Az ülésen C. Pirvulescu elvtárs, a Nagy Nemzetgyűlés elnöke elnökölt.

A Nagy Nemzetgyűlés egyhangúlag elfogadta az ülészak egy pontból álló napirendjét. A Szovjetunió Legfelső Tanácsa nyilatkozatának megvitatása abból a célból, hogy az RNK Nagy Nemzetgyűlése a Szovjetunió Legfelső Tanácsa nyilatkozatában foglalt javaslatokra vonatkozóan nyilatkozzon fogadon el.

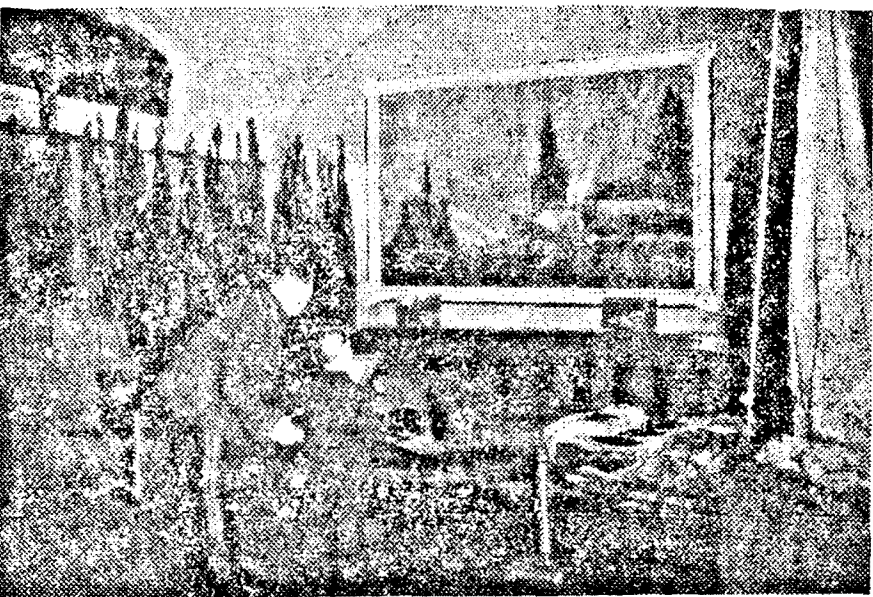
Rátérve a napirendre, a képviselők hatalmas lapsa közepette emelkedett szólásra Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs, a minisztertanács elnöke, aki nagy beszédet mondott.

A Coopmetal

termelőszövetkezetben

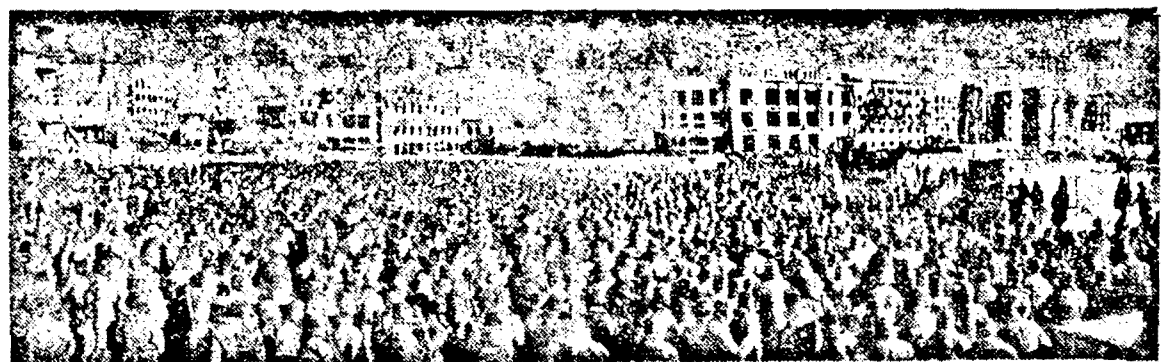
számos közszükségleti cikk készül, s a szövetkezet munkaközössége igyekszik ezeket minél jobb minőségben elkészíteni. A minőség megjavítása érdekében különleges módszermókat készítettek a fehér bádor árúk gyorsabb ütemű gyártására. Ugyanakkor a minőség megjavulásához is nagymértékben hozzájárultak. Ezenkívül a kész munka átadása szigorú minőségi ellenőrzésen megy át. A gyár vezetősége munkavállalásba vette, hogy minden tőlük telhetőt megteszen annak érdekében, hogy a dolgozóknak minél több és jobb minőségű közszükségleti cikket adjanak.

A szovjet hadsereg muzeuma

A szovjet hadsereg dicsőséges múltja elevenedik meg a szovjet hadsereg moszkvai muzeumának emléktárgyaiban. Képünk a kiállítás központi terme, a zászlóterem előtti részt ábrázolja.

A győzelem, a béke dicsőséges hadserege

BERLIN ELESTE

— Pavlenko-Csareli filmregényéből —

— Nesze, Berlin! — hallatszik Ivanov hangja.

Harc a seelowi magaslatocon.

Meredek, szinte függőleges magaslatok hosszú sora, amelyeket rohamkő szelvények keresztül kasul, szögessé váltak be, sűrű aknamezők lepnek el. A földbe több száz Tigris és Ferdinándot ástak be.

— Sztálingrád, előre! — hangzik Ivanov felhívása.

A köpeny lángol rajta, úgy tör előre, mint valami lángnyelv.

Juszupov és Zajcev hasukon csuszva igyekeznek kikerülni az aknamezők. Elviselhetetlen dörgés. A „Rumjanceva tanítónő” tank közeledik, tüzel, s mindent feléget ujjában.

— Nesze, Berlin! — kiált Ivanov és gránátot dob egy német lövész-árokba.

Juszupov és Zajcev igyekezik utána.

Egő német tankok roncsai. Össze-görbült fegyverek. Német hullák hegyei.

A hullák fölött tankjaink gördülnek át. Az ellenséges katonák hulláin a harcosok kezükben viszik előre a tűzfegyvereket. Mindenki ereje végső megfeszítéssel küzd. Mindenkit ki-merített a feszültség.

— Előre, előre! — kiált Ivanov.

A láthatáron egyszerre német tankok új hulláma tűnik fel. Az első után a második. Amikor meglátják őket, a mieink kétségbeesett gyorsasággal lelassák magukat.

— Végleges halál! — hörgi Juszu-pov és forgatja a lapátját.

— Alekszej, bujj a föld alá! —

Egyetlen menekülés a földi

Valaki hátrafelé kuszlik.

— Ne merészelj! — üvölt Ivanov.

— Ne merészelj! Előre! Berlinbe!

Egyedül Ivanov kuszlik előre ma-kacsul, barátai kellenélül kísérik.

A többség azonban visszamarad. Kifogyott az erejük. Kifogyott a lö-szer.

Egő német tankok között kusznak.

— Viseza, Alekszej, vissza! — kéri Juszu-pov — Ma nem megy a dolog.

— Mennie kell — erősködik Alek-szej — ha visszafordulok, megöllek.

Egy német tank füstölő roncsai mögül váratlanul német altietz bukdácsol elő. Ivanov ökle leveri lábá-ról. Juszu-pov ráveti magát. Zajcev hátracsavarja a karját.

— Hü, te dögl! — Ivanov felemeli öklét.

— Állj, állj, Áljosa! — állítja meg Ivanovot Juszu-pov. — Erdekies „nyelv” kaptunk! Nézd: SS tank-istál!

— Hány tankotok van, beszélj! — förmeg rá Ivanov.

— Halgatni! — válaszolt kiáltva a német, — ti vagytok fogoly.

Orosz, add meg magad! ...

— En? O, te nyavalyás kutya-faj-zatl! ... Berlinnél állok és megad-jam magam?

— Ki Berlin? Te? ... O, soha! ...

Csak felemelt kézzel! ... Mi fogunk verekedni, amíg nem jönnek ameri-kaik! ... Akkor: sehr gut! ...

Győzelem.

— O, te kutya-fajzat! ... Ameri-kaikra vágyod? Megöllek! — De Zajcev megállítja Ivanovot. Juszu-pov hátáról lökdösi a foglyot.

— Nagyon érdekes „nyelv”! Na-gyon érdekes! Föl a kezekkel — és hátravezet a törzshöz.

A német tankok hulláma pedig már eltűnik a láthatáron.

★

A REICHSTAG NAGYTERMEBEN még ég valami, gomolyog a füst, se-besültek kuszának és hőrgnek, de már szovjet harcosok százai töltik meg a termet, írják fel nevüket a fa-lakra, tisztelettel szemlégetik a Ber-linért folyó harc utolsó „csataterét”.

Valamelyik frontszínház fiatal énekesnője ledobja magáról vattaka-bátját és köpenyét, hosszú estélyi ru-ha van rajta, fölhang egy ledől márványoszlop talapzatára és dalolni kezdi a „Sztálin kantátát”. Sokszáz hang veszi át a dalt, amely fenyege-tően száll a nemrég befejeződött harc tüze és füstje fölött.

A Reichstag előtti téren pedig már táncolnak. Egy türkmen katona ki-veszi hátizsákjából feltávozott köpe-nyét és zubbonya fölé öltve táncolni megy. Kantarja dobbal kíséri táncát és a tömeg tapsolni kezd. A harco-sok sisakjain és csakjain feliratok vi-rítanak: „Vladivosztoke—Berlin”, „Tbiliszi—Berlin”, „Sztálingrad—Berlin”.

— Ni, az ördögök. Még enni sem hagynak rendesen — morogja egy orosz katona, leteszi konzervdobozát és befelé igyekezik a fánál körbe, hogy ki ne maradjon.

Fogoly leány fut be a körbe. Utá-na egy másik.

Miközben az egész tér énekel és táncol, az emberek tucatjával futnak a Reichstag falához és rónak rá kretával, vagy vének bele késsel feliratokat:

„Bakuból jöttem, Berlinbe értem, ha kell messzebb is elmegyek. Arsak Mnacalanjan”. Egy másik szerző bajtársai vállára hág s azt írja, amit lenről mondanak neki.

★

KONSZTANTIN SZIMONOV:

A H A Z A

A tengertől a tengerig mutatják a hosszúsági és délkörök, mily hatalmas, gazdag, messzi ország, legyőzhetetlen, büszke és örök.

De mikor már csak egy maradt kezében és az utolsó gránátot dobod el, emlékek jarnak az emlékezeteden, a nagy kicsiny lesz, a távol közel.

Nem a hatalmas ország jut eszedbe, hanem a föld, az otthon, a haza. A fértit, harcost magad itt feledve gyermekkorodba utazol haza.

Parányi rét a három nyárfa mellett, a kis erdőn át vígan szalad az út, a ház felé rohanasz, zila a melled, a szél nyitja az ismerős kaput.

Elbotlász... mintha látná régi arcod, anya köténye után kap a kéz, a sz anyaföldbe mélyen belemarkolsz, parányi földrész... s benne az egész.

Futhatsz a tűzbe, üzhet a halál is, téphet a vihar vagy marhat a hideg, a maroknyi földet markolod halálig s nem adod oda soha, senkinek!

PAVEL ANTOKOLSKII:

A G Y Ö Z Ö

A Volga mellől indult napnyugatra, Szive lángjával vakosított a tört. És bármely tájon tünt fel hő alakja, Hálás, nagy fényvel kísért a föld.

Eltűrt hideget, fáradtságot, szennyet, Háromszáz sebet, háromszáz halált, S tán meghalt minden asszony, [minden gyermek

A tájon, ahol egykor háza állt.

Sapkája gyűrött, rongyos a csizmája. A gimnasztika füstös-fekete, E vad viharban tán szívébe zárva El csak a multak emlékezte.

A fojtó vihar Moszkva alatt tombolt, Akkor kapta a legelső sebet, A hó pirosított... s ami aztán volt, Azt elfeledni sohasem lehet.

A térre menj és keresd éber szemmel Sűrű tömegben, amíg megleled, Halhatatlanul, ifjan jöttél az ember Nagy igazságát védelmezte meg!

Fordította: Majtényi Erik

A bírálat nyomán

„Nagyobb figyelmet a nevelő munkára a helyi kereskedelmi szervezetnél”

Lapunk 3082. számában „A párt-élet hírei” rovatban bírálat cikk jelent meg „Nagyobb figyelmet a nevelő munkára a helyi kereskedelmi szervezetnél” címmel. A cikkre a Helyi Kereskedelmi Szervezet igaz-gatója válaszolt és közli, hogy Jur-ca Ioani, — aki több esetben tiltas állapotban jelent meg a munkahelyén — eltávolították állásából. Ugyanak-kor figyelembe vették hozták Mich Erzsébet, Simulov Olga és Bolár Ana esetében is, akik figyelemzetle magatartást tanúsítottak.

S P O R T

Az országos asztalitenisz-bajnokság rajoni szakasza

Az országos asztaliteniszbajnokság rajoni szakasza versenyének eredmé-nyei a következők: női egyes: 1. Laub, „Flamur Rosie” UTA. 2. Fleischmann, Voința. 3. Dajulescu, Voința és Iritz, „Flamur Rosie” UTA. Férfi egyes: 1. Grünwald, „Flamur Rosie” UTA. 2. Pop, Voința. 3. Andronache, Voința. 4. Prokopetz, Voința. Férfi páros: 1. Andronache-Prokopetz, Voința. 2. Pop-Róth, Voința. 3. Grünwald-Takács, „Flamur Rosie” UTA. Vegyes páros: 1. Grünwald I.-Grünwald J., „Flamur Rosie” UTA. 2. Prokopetz-Demian, Voința. 3. Andronache-Hajós, Voința. Női páros: 1. Grünwald-Laub, „Flamur Rosie” UTA. 2. Demian-Hajós, Voința.

A kötött-fogású országos birkózó bajnokság tartományi szakasza

Az országos kötött-fogású birkózó bajnokság tartományi szakasza ver-senyének győztesei a következők: 52 kilós súlycsoport: Pelle, 57 kilós: Cri-san, 62 kilós: Kővágy, 67 kilós: Ghiembave, 73 kilós: Kisser, 79 ki-lós: Ranghet, 87 kilós: Boscenko. Ne-héz súly: Sipos. A győzelmet vala-mennyi súlycsoportban a „Flamur Rosie” UTA birkózói érték el.

Közlemények

Az eradi Allami Filharmonia szim-fonikus zenekara szerdán, február 23-án este 8 órakor tartja a Kultur-palota kistermben harmadik októli hangversenyt. Műsor: Ludwig van Beethoven művei. A zenei példákat a szimfonikus zenekar, az ének- és zongoraszoisták, valamint a kamara-zenekar adja elő. Előadást tart Irimescu Victor, vezényel Brnzeu Nico-lae.

A kolozsvári Allami Magyar Ope-ra versenyzőgát tart folyó év márci-us 21-én, hétfő délután 2 órakor a következő, fűresedésben lévő állá-sok betöltésére: 8 magánénekes (te-kintetbe jönnek tenoristák, mezzo-szopránok, baritonisták és basszu-sok), 4 férfi táncos, 2 táncosnő, 1 alt karénekesnő, 1 tenor karénekes, 1 basszus karénekes, 1 zenekari trom-bitis, 2 zenekari hegedűs, 1 zeneka-ri hárfista, 1 korrepetitor, 1 sugó. Jelentkezők kérelmeit és személyi irataikat a versenyzőgát napjára benyújthatják az Opera adminis-trációhoz.

A Közlésség útja 85. szám alatt (volt Dacia helyiség) rendezik meg az országos Turisztikai Fénykép-ver-seny kiállítását. A kiállítás folyó év február 23-án 18 órakor nyílik meg, s március 15-én zárul.

Belépődíj: 0,50 lei, szervezett cso-portoknak 0,25 lei személyenként.

Az IFIL Arad (fűrészfűz vállalat) Str. Fecloare 4. szám, keres perlekt gépirónt. Pályázók benyújthatják ajánlataikat bármely munkanapon 9—14 óra között.

Az Allami Bank aradi fiókja által létesített áramtala központ révén az állami és szövetkezeti vállalatok szá-mára lehetőség nyílik, hogy működésükhöz szükséges anyagall, segéd-anyaggal és cserealkatrészel lássák el magukat. Az Allami Bank aradi fiókja által létesített áramtala köz-pont az Anatole France utca 1—3. szám alatt a 41. számú lakrészben (telefon 36-78) működik és naponta 8—16 óra között tart nyitva. Ilyen áramtala központok létesültek egyébként az ország minden egyes tarto-mányi székhelyén.

Fontos áramtala központ létesült és működik Bukarestben, a Victoriei út 111. szám alatt (telefon 5-40-09), ahol úgy a fővárosi, mint más vá-rosebeli vállalatok készletmennyéinek változatosa mintál láthatók.

Asztaloszkamra tanulókat 15—16 éves korig felvesz a „Május 1” ter-melőszövetkezet, Pasteur-utca 15.

Orosz Irén:

Szivedben éljen a dal...

(Részlet)

Hogy meg tud változni egy város! Egyik napról a má-sikra, halottból élővé, forgalmas-sá, vidámmá, zászólódassá. Se-hol egyetlen rendelet, parancs. Csak barátai köztélis: éljük a ma-gunk életét.

Annyi munkást, annyi polgárt, s annyi zászlót addig még soha sem láttam a város fölén, mint akkor, szabadságunk első ünne-pén.

Az egyik ház homlokzatára ujjonnan festett nagy tábla került: „Komunisták Romániá! Pártja. Csoportokba verődtek alatta az emberek. Sokan mentünk be abba a házba. A gyárbajárás is meg-kezdődött, megindult a munka. Szaporodtak az új munkahelyek. Munkásfelvétel volt itt is, ott is.

Hitler bombázógépei olykor még Arad fölé szálltak, de már nem szóllak a sztrénák. Ezek már csak a végső portyázások voltak. Igaz, pusztítottak, sok volt a halott, még több a gyászoló és szüntelenül ta-karítottak a romokat, de az ara-nyos öszelében tavaszi rügyezésű életünk tovább bontakozott.

Telhetetlenül szívtam magamba a látni-hallanivalókat és hajlott a közeleli vágy. A kert kerítésén meg a szomszédba is átkiáltottam a jó híreket, pedig a másik házban la-kókat alig ismertük.

Báven esett az eső a következő napokban, de a rossz idő senkit sem akadályozott, hogy minden ismerőseivel uton-utfélen meg ne álljont és órákhosszat ne beszél-gessen. Akkoriban még a hallga-tag emberek sem fogták ki a mondanivalómból. Mi is, egy apró-termetű szabó elvtársammal a fá-ut sarkán; a járda szélén álltunk. O már kétszer kísért haza, én öt egyszer vissza, s most valahol utunk közepén elakadtunk, de „za-vunk nem. Életünk legnagyobb eseményének minden apró részlete fontos volt.

Lovaskatona jött felénk. Szét sem rebbentünk, — gondoltuk, el-halad mellettünk. De nem tért ki. Már attól tartottam, eltapos. Rá-néztem, rémült lehetett tekintetem, mert felemelte kezét. — barna volt a tenyvere s megnyugtatóan intett. Akkor állt meg a ló, amikor orrá-nak hársnya szinte az arcomat érintette és meleg lehelletét érez-

tem. Fényes sügyén, oldalán, ha-sán folyt a víz, a katona vállas alakjáról alóamló sátorlapról szá-kadatlannal csurgott az eső. Eső-cseppek fényltek a lovas arany-barna arcán és ferdevágásu sze-me pilláin is. Olyannak tűnt a mozdulatlan lovas, mint egy keleti bronzszobor. Mosolygott. Mi-kor megszólalt, hangja különösen zengett. Lassan, tagoltan beszélt, mint a süketnémákkal szokás és én olyanformán is fűletem rá.

Többször is elismételte monda-nivalóját, s végül ismerőssé vált egy szó: kvártýr. Nem tudom, említettem-e, vagy csak gondolát-tásítás révén jutott eszembe, ap-pen a közeli villasor. Jómódu pol-gárok laktak ott, de én nem rájuk gondoltam, hanem vasmunkás ba-rátomra és családjára. Kapujuk éjjel-nappal tárva volt, jött-k-men-tek, cserélődtek otthonukban az is-mertelenül is régi barátok.

Elbucsuztam a szabótól. Bólin-tottam, s intettem a lovasnak. El-indultam a sütedő, csöndes mel-lékutca utstestén, a lovaskatona szorosan melletttem. Hogyan is le-het ennyi bizalommal irántam, hogy velem jön? Feltekintettem, pillantásunk találkozott. Jóságos, bölcs, keleti mosoly ült az arcán és még valami, amit eddig nem ismertem: a bizalom, a biztonság, az önbizalom és a szerénység fur-csa keveréke. Ez az ember elin-dult valahonnan Taskent környé-kéről, Uzbekisztánból, vagy Kir-gizbiából, ahol családja él. Harcolt Sztálingrádnál s onnan a legva-dabb ellenséggel veredve a ki-lométerek ezreit tette meg. Hány-szor löhelték ki alóla a lovat? Hány-szor foroghatott veszélyben az élete?

Elértük a villasort. Láttam, jó helyre hoztam, felismerte a háza-kat. O balra akart térni, én job-bra, s intettem, jöjjön arra. Tanácsolalkodott egy pillanatra. Ragaszkodtam az eredeti irány-hoz. Beleegyezően biccentett, s változatlan mosollyal, szótlanul

léptetett melletttem. A kapu elé értünk. Leugrott a lóról, s moso-lya nevetéssé szélesedett, villogott fehér fogora.

— Rózsit Rózsit — kiáltottam — új vendéget hoztam.

Barátom kinézett az ablakon. — Ujaj? Hiszen régi lakónk már, három napja nálunk van... Ugyúlászik, egyedül nem találta haza.

Később elmondta, hogy az én lovasomra egyszer véletlenül rá-nyitott. Ott ült a széken, az ablak mellett, a sütedő szobában. Két tenyerét úgy tartotta, mintha ma-dárlíkokat óvna benne. Merőn néz-te, nem vette észre a nyíló ajtót és barátommet sem. „Az, arca, te-kintete lágy volt, szerelmes. Ten-yere fölé hajolt, belecsókolt. Mi-kor fölemelte fejét, meglátta ba-rátommet, a barátom pedig azt, amit tenyerén dédelgett: egy maroknyi kitüntetést. A katona egy pillanatra elgondolkodva né-zelt és magyarázatát csak any-nyit mondott:

— Hazám. Hazám... A sokszorosan dekorált hő-s egyenruháján nyoma sem volt egyetlen éremnek sem. Zubbonya zsebében hordta, csak olykor-olykor szedte elő.

— Bátorak-bátira, hősk-hőse — állapítottuk meg. — Más emberek ok, újak. A nagy szovjetország a hazájuk, sokféle népe az ő napuk. Hazájuk és népiük iránti halájkuk kifejezése az a hősiesség, amellyel értünk, más haza ege alatt élő né-pekrét küzdenek. Hazaszereték, népszereletük végtelen: beletitk az irántuk, munkában — test-veireink iránt érzett bizalmuk is.

Boldogság töltött el, amiért mindezt éreztem, értettem. Ennyivel közelebb kerültem hozzájuk.

Azon az estén Hitler repülői bombázóport zúdítottak az állo-másra és környékén a gyárakra. Ott rekedtem Rózsiknál. A le-eresztett redőnyű utcai ablakokat tokostól betaszította a légnyomás a szobába. A lámpa imbolygott a

menyeezetem, minden esőrómpölt. A háziakkal együtt én is holmima-kapkodtam. Sógornőm a bő-csödhöz futott, hogy felkapja gyer-mekét.

— Az előbb még itt volt, — zo-kogta.

„Ami mondott, azt inkább az ajkáról olvastuk le, mint hallottuk, mert fölünkkel betöltötte a robba-nások zaja. Konyhába, udvarra visszaroant az anya, mi pedig vele. A futkosásra, kiáltásra ki-jöttek a katonák, kivették ke-zükből a láskákat, kabátokat, le-tették s megnyugtattak:

— Nicevo, Nicevo. Hitler ka-pu! — Megértettük: ez a dolog lényege, nem az összeszedett molyó.

Mikor észrevették a síró anyát, kitárták előtte szobájuk ajtaját. Mindannyian odanéztek. A lovas diványpárnát tartott baltenyerén, jobbával a párnán ülő kisgyer-meket fogta, s keringőzött vele, énekelte neki. A gyermek nem fi-gyelt a robbanásokra, boldogan kacagott.

Igy pillantottam be az új em-berek lelkebe, életébe, a mi jó-vörkébe, hasonlítottam meg mult-tá sem vált tegnappunkkal, kösöl-gattam szabadságunk boldogsá-gát.

Sokszor elgondolkodva járkál-tam az utcán, észre sem vettem a szembejövőket. Egy alkalommal arra figyeltem fel, hogy valaki mélyen kalapot emel. Nem hittem a szememnek. A szigurancafnók volt. Töle kaplam az első arcu-lást, hogy nekiszédültem az ír-asztalának. Három hétig éjjel-nappal kinzött és kinoztított. Neuman báró textilgyárának egyik munkásnőjébe beleerogott, nagyon meg volt elégedve magá-vál, mert az állat nő a fánoki szoba börtöletén keresztül repült. Egy vagongyári munkás „kihall-gatás” alatt titokban felvágta ütő-ereit.

Kalapot emelt, pedig nagyurnak

A pártélet hírei

Ahol nem készítették elő kellőképpen a vezetőszerzet választó taggyűlést

A kisperegi „Vörös hajnal” kollektív gazdaság pártalapszervezete az elmúlt héten beszámoló- és a vezetőszerzet megválasztó taggyűlést tartott. Pártunk Központi Vezetőségének határozata szerint ezeken a gyűléseken minden kommuniztának megkülönböztetett figyelmet kell fordítania a pártmunka megerősítésére, a tömegekkel való kapcsolat kiszélesítésére és a termelés állandó fokozásának kérdésére.

A kisperegi kollektív gazdaság pártalapszervezetének beszámoló- és a vezetőszerzet megválasztó taggyűlése nem tett eleget a Központi Vezetőség által megjelölt feladatnak.

Az alapszervezet tagjainak felszólalása nem járult hozzá a pártszervezet kritikai szemléletének megerősítéséhez, valamint a hektáronkénti terméshozam növeléséhez. A gyűlésen a párttagok csekély százaléka bírálta az alapszervezet és a bürohiányosságait és kevesen jelezték meg a hibák kiküszöbölésének útját. A párttagok magatartása helytelennek minősíthető és teljes mértékben elítélendő. Az alapszervezet büroja azonban szintén hozzájárult ahhoz, hogy ez a fontos gyűlés nem érte el célját, mert nem nyújtott kellőképpen alkalmat a vita kibontakozására, a bírálat megnyilvánulására. A büro ugyanis beszámolójában nem foglalkozott a pártélet minden fontos kérdésével. Megemlítette ugyan a gyűlések látogatottságának, a tagsági díj idejében történő kifizetésének, valamint a pártoktatás és az IMSZ

tevékenységének kérdését, de „megfeledezett” például arról, hogyan segítette az alapszervezet politikai munkájával a kollektív gazdaság vezetőtanácsát. Nem foglalkozott ki elégtelen azzal sem, hogy az alapszervezet büroja milyen mértékben ellenőrizte a kollektív gazdaság vezetőtanácsában tevékenykedő párttagok munkáját. Ezek után nem csoda tehát, ha az alapszervezet tagjai közül kevesen mutattak rá a hiányosságokra. A kisperegi „Vörös hajnal” kollektív gazdaság pártalapszervezetének beszámoló- és a vezetőszerzet megválasztó taggyűlése csak úgy érthető volna el célját, ha a beszámoló alaposan elemzi mindazokat a kérdéseket, amelyek a termelési sikerek biztosítását képezik.

Az alapszervezet büroja, Simon Károly tiltár elvtárral az élen, beszámolójában nem említette meg azokat a hiányosságokat, amelyek nagymértékben hátráltatták a kollektív gazdaság fellendülését. A kollektív gazdaság tagjai előtt nyilvánvaló, hogy a vezetőtanács tagjai, élükön Vörös Sándor elvtárral, nem megfelelő munkát végeztek az alapszervezet feladatainak megoldásában. A párttagok magatartása helytelennek minősíthető és teljes mértékben elítélendő. Az alapszervezet büroja azonban szintén hozzájárult ahhoz, hogy ez a fontos gyűlés nem érte el célját, mert nem nyújtott kellőképpen alkalmat a vita kibontakozására, a bírálat megnyilvánulására. A büro ugyanis beszámolójában nem foglalkozott a pártélet minden fontos kérdésével. Megemlítette ugyan a gyűlések látogatottságának, a tagsági díj idejében történő kifizetésének, valamint a pártoktatás és az IMSZ

Ismeretes, hogy az alapos és sokoldalú politikai felvilágosító munka hozzájárul a gazdasági sikerek biztosításához. A kisperegi kollektív gazdaság pártalapszervezete beszámolója

molójában nem tüntette fel mindazokat a mulasztásokat, amelyek az agitátorok kiképzése és a párttagok mozgósítása terén megnyilvánulnak. Az agitátorokat legtöbbször csak a kampányok idején képezték ki. A beszámolóban mindössze annyit említenek meg, hogy a párttagok közül Szikora András, Simon Ferenc és mások rendszeresen vettek részt a taggyűléseken és elhangyosították a pártfeladatok teljesítését.

Másrészt viszont a kisperegi kollektív gazdaság beszámoló- és a vezetőszerzet megválasztó taggyűlése elhangzott beszámoló nem elemzte a büro tevékenységét, nem mutatott rá arra, hogy ennek tagjai igen csekély mértékben segítettek az alapszervezet tiltárát munkájában.

Mindebből kitűnik, hogy az alapszervezet bürojának tevékenysége nem kielégítő és ennek folytán nem érvényesül a kollektív gazdaság vezetőtanácsa által irányított szerepe. A büro hiányossága a felületes megismerést beszámolóban is megnyilvánult, amely nem nyújtott kellő alapot a tagoknak, hogy kifejtessék véleményüket.

Az utonnan választott büro feladata, hogy pótolja a pártmunkában eddig tapasztalt mulasztásokat. Alapvetően szemelődik kell tartania a határozatban foglalt célkitűzéseket és megvalósításukra kell törekednie, hogy ezáltal megvalósítsa a pártmunkát és elősegítse a kollektív gazdaság gazdasági fellendülését.

Bokor Mihály.

A zerindi termelők élenjárnak a szerződésalkötésben

Sándor Irma, az ORACA Zerind községbeli megbízottja részletesen áttanulmányozta a Román Népköztársaság minisztertanácsának és a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének az állatokra, baromfiakra és állati termékekre vonatkozó szerződésalkötési és felvásárlási rendszer megújításáról szóló határozatát és utána megkezdte a felvilágosító munkát. Leginkább a sertés és baromfi szerződésalkötésével járó előnyök érdekelték, mert tudta, hogy Zerind község és a hozzá tartozó falvak dolgozó parasztjai főleg sertésneveléssel, hizlallással foglalkoznak. A hatalmas legelők és tavak ugyanis nagy lehetőséget nyújtanak a szarvasok, különösen a liba, kacsatenyésztésre. Elhatározta, hogy ezekben a tavalyinál is jobb eredményt ér el a szerződésalkötési terv teljesítésében. A múlt évben nem biztosítottak annyi elnyert állathizlálásra szerződött dolgozó parasztok részére és mégis 100 százalékkal teljesítette tervét.

Január 19-én kezdte meg a munkát. Először felkereste azokat a dolgozó parasztokat, akik már az elmúlt évben is kötöttek állathizlálásra szerződést, majd azokat a termelőket kereste fel, akikről úgy gondolta, hogy lehetőségük van egy-két sertés, vagy néhány pár liba hizlálására. A dolgozó parasztok közül akkor már sokan ismerték a szerződésalkötési és felvásárlási rendszer megújításáról szóló határozatot. A pártalapszervezet agitátorai ugyanis széles körben népszerűsítették a határozatot nyújtotta előnyeit. De voltak olyanok is, akik Sándor Irmtól hallották meg, hogy milyen előnyökkel jár a szerződésalkötés hizlálás.

Első napi munkájának eredményét örömmel jegyezte be az előre elkészített füzetbe, s még aznap este jelentette a rajonnál, hogy 19-én hét sertés, egy borjú és 200 liba hizlálására kötött szerződést a zerindi dolgozó parasztokkal.

Az első nap eredménye után következtek a többiek.

Azok a termelők, akik az elmúlt évben majorságra kötöttek szerződést, ezekben még több libát és kacsát akartak hizlálni a városi dolgozók részére. Farkas Károly 100 liba

felhizlálására kötött szerződést, Bíró Sándor (568. házszám) 50 libát, Most Mihály pedig 60-at adt át ezekben az ORACA-nak. Eddig 2500 liba hizlálására kötöttek szerződést, amelyből 400-at már felhizlaltak és átadtak a közszé dolgozó parasztjainak.

Sándor Irma naponként elbeszélget a szerződésalkötő dolgozó parasztokkal. Felvilágosító munkája nyomán egyre többen megértik a szerződésalkötés jelentőségét. Ezért a termelők sem elégednek meg azzal, hogy a leszerződött állatot a megállapított súlyban adják át, hanem rendszerint ennél nagyobb súlyra hizlalják. Ezéven az átadott hizlalt sertéseket például mind első, azaz A) minőségben fizették ki — magyarázza Sándor Irma. Majd a szerződésalkötésben élenjáró dolgozó parasztok neveit sorolja fel.

Fekete gyarmaton Lengyel Lajos (139. szám) és Varga Károly (33. szám) két-két hizlalt ökröt adt át az ORACA-nak. Papp István (344. szám) és Borbély Sándor (60. szám) pedig egy-egy tehén hizlálására kötött szerződést. Zerinden Csizs Károly (143. szám) és Erdődi József (152. szám) két-két sertés hizlálására kötött szerződést. Szép eredményt ért el a szerződésalkötés állathizlálásánál Szilágyi Mihály (146. szám), aki 180 kilós sertésre szerződött és az elmúlt napokban 240 kilós sertést adott át az ORACA-nak. Sándor János két hizlalt krigállapotú 400 kiló helyett 434 kilóval hizlalta fel. Sándor János tavaly 160 libát adott át a szövetkezetnek 1196 kiló súlyban. Ezáltal teljesen elégezték a huskváltját és 50 kilót törlésztett az 1955. évre. Sándor János a szövetkezetben deszkát, kerékrafót, patkóvasat és más iparcikket vásárolt. A közeljövőben lóhátot akar vásárolni a szövetkezetben. Sándor Irma fardhatatlanul tevékenykedik, a pártalapszervezet, a néptanács pedig segíti munkájában. A dolgozó parasztok meggyőződnek a szerződésalkötés fontosságáról, s ma már saját tapasztalataikból is tudják, hogy az állam meggazdagodásának támogatja őket. Ezért egyre több hizlalt állatot küldenek a városi dolgozóknak.

H. M.

Törvényszéki hírek

Russu Gheorghe, a „Fructexport” volt felvásárlója a felvásárlás céljából reábizott tízezer lejből 7959 lejt elszámolt. Cselekedetért három évi fogházbüntetésre ítélték, az elszámolt összeget pedig vissza kell térítenie.

Teicht József 1954 október 11-ől 12-re virradó éjszaka betört a variási állami gazdaság falótermébe, ahonnan több ruhát és ágyneműt lopott. Mint visszaeső bűnös a törvényszék öt évi fogházbüntetésre ítélték.

Schwartz Ferdinánd, a „Vörös Trió” gyár volt villanyszerelője a gyárból 4026 lej értékű pamutfonalat, cernát és huzózatot lopott. A fentemlített az utóbbi időben, mint liftkezelő dolgozott a gyárban. Az anyagot egy

duplatenű lódkában szállította ki a gyár területéről. Az aradrajoni törvényszék negy évi fogházbüntetéssel és egy évi jogvesztéssel büntette.

Budiu Ioan és Ardelean Ioan komlósi lakosok október 9-én a „Szikra” állami gazdaság területéről több mint két maza kukoricát loptak. A mezőőr tetten érte őket, akik ezért megátadtak. Az elkövetett bűncselekményért három-három évi fogházbüntetésre és ugyanannyi jogvesztésre ítélték őket.

Cercez Nicolae, a cukorgyár könyvelési osztályának volt vezetője 2807 lejt sikasztott, amiért az aradrajoni törvényszék egy évi jogvesztéssel és két évi fogházbüntetéssel sújtotta.

Tegnap postánkból

Gurba községben is aláírják a békeivét

A borosjenőreajoni Gurba községben is megkezdődött a Béke Világánacs felhívására az aláírásgyűlés. A községben 15 tagú békeharbizoitass alakult, amelynek tagjai felkeresik a község lakosait a békeivételre.

A község dolgozó örömmel írják nevüket a felhívásra, mert tudják, hogy ezzel hozzájárulnak a mindent átfogó békemozgalom sikeréhez, ahhoz, hogy a becsületes emberek milliói megakadályozzák az atom- és hidrogénbomba használatát, a német Wehrmacht feltámasztását, egy új világháború kibontakozását. A Gurba községi dolgozók előttlök békeakaratait tükrözi az a tény, hogy pár nap alatt 1850-en írták alá a Béke Világánacs felhívását.

Ciurdu Paoel, levelező

A TEBA gyár ARLUS köréről

A TEBA gyár pártalapszervezete megtett mindent, hogy az ARLUS szervezet betöltsse hivatalát. Számos gyűlést tartottak, ahol rámutattak arra a tesztvéri segítségre, amelyet a szovjet nép nyújt hazánk. Nagy segítségnek jelent az is, hogy ma már a TEBA gyárban számos szovjet munkamódszert alkalmaznak, amelyek a munka megkönnyítéséhez és a termelés növeléséhez vezetnek. Ma már mind több azoknak a száma, akik felismerték a szovjet munkamódszerek nagy jelentőségét. Ugyanakkor évről-évre növekszik azoknak a száma is, akik beiratkoznak az ARLUS szervezetbe. Míg 1953-ban a TEBA gyár ARLUS körének 183 tagja volt, 1954 végéig 502-re növekedett a taglétszám.

A TEBA gyár ARLUS köre készül az új vezetőség választására. A kör eddigi tevékenysége az üzemsztyályokban különböző felszavakat helyezett el az ARLUS szervezet fontosságáról. Ugyanakkor széleskörű mozgalom indult új tagok beszervezésére.

Lechner Emma, levelező

Az emberről való gondoskodás

A napokban jöttem haza Bázánról, ahol gyógykezeltek. Elhatároztam, megírom a lapnak, hogyan nyilvánul meg hazánk gyógyfürdőhelyein az emberről való gondoskodás.

Kifogástalan gyógykezelésben és ellátásban részesül ott minden dolgozó, vagy nyugdíjas. Az orvosok és az ápolónők lelkiismeretesen végzik feladatukat. Az orvosok egészségügy előadásokat tartanak a betegeknek. Kényelmes, szépen berendezett szobákban laknak és meg kell mondanom, hogy az ellátás is kifogástalan volt. Az üdülők sokféle szórakozási lehetőséget találnak a jól felszerelt klubban.

Bázán újra meggyőződtem arról, hogy hazánkban az emberről való gondoskodás élő valóság. Megerősödve tértem haza és elhatároztam, hogy pártunk és kormányunk gondoskodását szorgalmas munkával hálálom meg.

S. Verébly Rozália, a közüzemek dolgozója

Hatalmas hozzájárulás a béke ügyéhez

Az utóbbi hetekben amerikai újságírók egy csoportja utazott a Szovjetunióba. A csoportban résztvett William Randolph Hearst, az amerikai sajtó és a Kingsviado konzern tulajdonosa, J. Kingsbury Smith, az „International News Service” távirati iroda európai főszerkesztője és Frank Conniff. Az amerikai újságíróknak alkalomuk nyílt V. M. Molotov, N. Sz. Hruscov, G. K. Zsukov és N. A. Bulganyin elvtársakkal beszélgetéseket folytatni. E beszélgetésekről készült gyorsíró jegyzeteket a sajtóban közlöltek.

Az egész világon hatalmas érdeklődéssel fogadták e beszélgetéseken a szovjet vezetők részéről elhangzott nemzetközi jelentőségű nyilatkozatokat. A Szovjetunió Legfelső Szovjetje legutóbb lefolyt ülésének dokumentumai mellett e nyilatkozatokat az egész világ becsületes emberei feljegyezték a nemzetközi élet egyes lényegbevágó megnyilvánulásainak mély ismeretével, hatalmas mértékben megvilágítják a világpolitika színpadán megnyilvánuló első irányzatokat. A szovjet vezetők nyilatkozatai újabb igazolják a Szovjetunió határozott békepolitikáját, ugyanakkor lefelelezik az USA vezető köréi agresszív politikájának lényegét. Pontosan meghatározzák a két ország közötti kapcsolatok jellegét és a nemzetközi politika porondján megnyilvánuló erőviszonyokat. Teljes világossággal mutatnak rá arra az útra, amely az egész világ békejének biztosításához vezet.

A szovjet vezetőknek az amerikai újságírók kérdéseire adott válaszaik legfőbb elemét a Szovjetunió szí-

A Szovjetunió vezetőinek az amerikai újságírók előtt tett nyilatkozata margójára

lárd békeakarata képezi. N. A. Bulganyin az amerikai újságírókkal folytatott beszélgetése során újra igazolta a Szovjetunió kormányának ama óhaját, hogy „hozzájáruljon a jelenlegi egész nemzetközi feszültség enyhítéséhez”.

A Szovjetunió békeakaratainak forrása az a meggyőződés, hogy a különböző rendszerű országok közötti leltetés és szükséges a békes együttélés. A szovjet vezetők nyilatkozatai megdöntik ama köröknök az állításait, amelyek egy új háború előkészítésének szükségességét azzal akarják alátámasztani, hogy a kapitalista és szocialista rendszer békes együttélését lehetetlen elképzelni.

N. Sz. Hruscov a békes együttélés kérdésénél elemezve rámutatott arra, hogy a két rendszerhez tartozó országok egy időben való létezésé önmagáért beszél és hogy „ez a történelmi fejlődés eredménye. Önök úgy vélik, — mondotta N. Sz. Hruscov —, hogy a kapitalizmus megváltoztathatatlan valami, hogy a jövő a kapitalista rendszeré. Ami bennünk illet, mi úgy véljük, hogy a kommunizmus legyőzhetetlen, s hogy a jövő a kommunista rendszeré... Mi tehát a ki- vezető út ebből a helyzetből? Egyes túlságosan forrófejű emberek a háborúban látják a kivezétő utat. Ez azonban ostoba kivezétő út. Mi, a nagy Lenin parancsát követve, a két rendszer békes, hosszas együttélézésére nek a hívei vagyunk, vagyis úgy véljük és úgy véljük, hogy a két rendszer megérthet egymás mellett, s nem kell, hogy harcoljon egymással”.

E lenini elvek újabb megerősítése mellett a Szovjetunió vezetői megmutatták a nemzetközi kapcsolatok normalizálása, a nemzetközi megértés és együttműködés felé vezető utat. Hangsúlyozták azonban, hogy az országok közötti kapcsolatok nem alapulhatnak az „erő álláspontja” politikáján, hanem csak a kölcsönös megértésen. N. Sz. Hruscov rámutatott, hogy ennek érdekében előszörban ki kell fejleszteni a normális kereskedelmet, a kölcsönös előnyök feltételei mellett.

A szovjet vezetők teljes erővel rámutattak a Szovjetunió és az USA közötti kapcsolatok megújításának lehetőségére és szükségességére, a két ország közötti normális kereskedelmi kapcsolatok helyreállítása és fejlesztése útján. E kérdésről szólva, Bulganyin ezeket mondotta: „Az ülésszakon mondott beszédemben kifejtettem, hogy főleg a háború idején jó viszonyt tartottunk fenn az Egyesült Államokkal, Angliával, ugyancsak Franciaországgal, amely később csatlakozott ehhez a csoportosuláshoz és teljesen elégedettek voltunk, ha ezek a kapcsolatok most helyreállnának”. A továbbiakkban Conniff egy kérdésére utalva N. A. Bulganyin utólag kifejtette, hogy: „A szovjet kormány ószintén törekszik a nemzetközi feszültség enyhítésére, a népek közötti béke, s az az óhaj, hogy megújítsa a kapcsolatokat az Amerikai Egyesült Államokkal”.

A Szovjetunió szilárd békepolitikája és a nemzetközi együttműködésre való törekvése újabb kifejezésre jutott a Szovjetunió Legfelső Szovjetje legutóbbi ülésén. Ez a törekvés valójában kifejezi valamennyi országban élő százmilliók lelegevőbb gondolatait és törekvéseit és megfelel va-

lamennyi békeszerető nép érdekeinek.

Hatalmas ellentétben áll a Szovjetunió békepolitikájával az Egyesült Államok és más nyugati országok kormányköreinek, Churchill és később John Foster Dulles által elke-reztelt politikája, az „erőpolitika”. N. Sz. Hruscov e politika lényegét elemezve rámutatott, hogy e politika alkalmazói akaratakat erőszakkal akarják másokra kényszeríteni. Természetesen azonban, hogy azok az országok, amelyek ellen ez a politika irányul, nem maradhatnak tétlenek. Arna kényszerülnek, hogy ök is növeljék erejüket. Ilyenképpen eljutunk a háborúhoz szükséges eszköz felhalmozásához, ez pedig egy új háború veszélyét jelenti.

Fontos része volt a szovjet vezetők és az amerikai újságírók között lefolyt beszélgetéseknek a Tajván környéken létesített katonai támaszpontok és a Tajván térségében kialakult helyzet kérdése. Mindkét dolog világosan tükrözi az USA „erőpolitikájának” jellegét.

Mint arra V. M. Molotov rámutatott, a Szovjetunió és a népi demokratikus országok körül létesített amerikai katonai támaszpontok kérdése bonyolultakat okoz az egész nemzetközi helyzetben, mivel ezek a támaszpontok a fentemlített országokkal szemben elfoglalt ellenséges álláspontot és fenyegetést igazolnak az USA részéről.

Az USA vezető körei, mint ismeretes, azt hangoztatják, hogy az amerikai katonai támaszpontok az USA „biztonságát” szolgálják. Eltekintve attól, hogy az Egyesült Államokat senki sem fenyegeti, felmerül a kérdés: mit keresnek ezek az amerikai támaszpontok Európában, Ázsiában és a világ más részein, amelyek sok ezer kilométernyire terülnek el az Egyesült Államoktól. Mi közülük van az USA „biztonságához”? Ausztriában, Norvégiában, Törökországban, Pakisztánban és máshol létesítet támaszpontoknak. Teljes joggal

mondotta Molotov: ha ilyen széles alapon értelmezzük az Egyesült Államok biztonságát, akkor kitűnik, hogy ilyen támaszpontokra minden országban szükség van az Egyesült Államoknak. Bárki számot vehet azzal — mint arra G. K. Zsukov, a Szovjetunió marsallja rámutatott —, hogy a Szovjetunió körül létesített amerikai támaszpontok nem Amerikát védő célzattal létesültek, hanem ellenkezőleg, támadás céljából. „Hasonló katonai támaszpontok létesítése, — mondotta G. K. Zsukov — támadást jelent és nem védekezést”.

V. M. Molotov az amerikai újságírókkal folytatott beszélgetése során rámutatott: a Szovjetunióban szilárd a meggyőződés, hogy az USA ezekkel a támaszpontokkal semmi jót nem ér el, sem saját érdeke, sem pedig a béke érdeke szempontjából. „Az országaink közti viszony megújítását nagymértékben előmozdítaná a támaszpontok felszámolása és olyan helyzet kialakítása, amelyen normális viszonyban levő államok között rendes körülmények között fennáll”.

Az Amerikai Egyesült Államok biztonságáról szóló képmutató jelszó, az Egyesült Államoknak a Tajván környéken elkövetett agressziós ténykedése ürügyül használják fel Washingtonban. Ezeket az agressziós ténykedéseket N. Sz. Hruscov teljes joggal úgy jellemezte, mint ami az amerikai nép történetének szégyenteljes lapját képezi. Az egész világ tudja, hogy Tajvánt — amely ősrégi kínai terület — a multban Japán, jelenleg pedig az Egyesült Államok kaparintotta meg. Melyik jóhiszemű ember nevezheti másnak, mint csalárdsnak az Egyesült Államok agresszív köröknek próbálkozásait, hogy Tajvánt és más kínai szigeteket elharcslása érdekében azt a hitet keltsék, mintha ezek a területek nem Ki-

nához tartoznának és szükségesek az Egyesült Államok védelme céljából?

Washington agresszív politikája a Kínai Népköztársasággal szemben a nemzetközi ellentétek főokát képezi és teljes mértékben ellenkezik a reális tényekkel. Mint arra N. Sz. Hruscov rámutatott, magától érte-tődő, hogy Kína nem ijed meg a fenyegetésektől. „Kína egy büszke nagyhatalom, a kínai nép nem hajt térdet senki előtt és nem hagyja magát megszarolni”.

N. Sz. Hruscov hozzáfűzte, hogy az amerikai vezető köröknek világos fejfel kell gondolkodniuk és meg kell látniuk végre a valódi Kínát — a Kínai Népköztársaságot és kormányát, élén Mao Ce-lung-gal. V. M. Molotov ugyanezzel a kérdéssel kapcsolatban a következőket mondotta: „Véleményünk szerint az Amerikai Egyesült Államok saját érdekében cselekedne, ha szemelől tartva a dolgok reális helyzetét és Kína és az egész Távol-Kelet fejlődésében előállott történelmi változásokat, hozzájárulna ahhoz, hogy normális helyzet alakuljon ki Tajván környékén és egész Távol-Keleten.”

Az atom- és hidrogénfegyver kérdése volt egyike azoknak a kérdéseknek, amelyek fölött az amerikai újságírók különösképpen időztek. Ezt a kérdést Ré izben vetették fel — február 7-én G. K. Zsukov tábornokkal folytatott beszélgetések alkalmával és február 12-én N. A. Bulganyinnal folytatott beszélgetésük során.

Február 7-én Kingsbury Smith felvetette az atomfegyver kérdését, egy esetleges világháborúban való felhasználása szempontjából. G. K. Zsukov válaszolva az amerikai újságírók kérdésére, hangsúlyozta az

(Folyt. a 4-ik oldalon)

A szovjet kormány nyilatkozata az ENSZ leszerelési albizottságának küszöbönálló ülészakájával kapcsolatban

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ közli:

A szovjet kormány a következő nyilatkozatot tette közzé az ENSZ leszerelési albizottságának küszöbönálló munkálataival kapcsolatban.

Február 25-én kezd meg munkálatait Londonban az ENSZ leszerelési albizottságának az albizottsága, amelynek a közgyűlés határozata alapján, újabb kísérletet kell tennie a meggyőzés létrehozására a fegyveres erő csökkentésének, valamint az atomfegyver és a többi tömegpusztító fegyverfajta megtiltásának kérdésében. Nyilvánvaló, mennyire fontos, hogy a leszerelési bizottság sikert érjen el munkájában. A bizottság és ennek albizottsága azonban mindaddig semmit sem tett azért, hogy megfelelő nemzetközi egyezmény jöjjön létre. Ezzel kapcsolatban a szovjet kormány szükségesnek tartja a következő nyilatkozatot tenni:

A Szovjetunió az Egyesült Nemzetek Szervezetének megalakítása óta állandóan szorgalmazza a fegyverzet általános csökkentését és az atomfegyver eltiltását, mert véleménye szerint az Egyesült Nemzetek Szervezetének főfeladata megőrizni a népet az atomháború veszélyétől. Ebből a célból a Szovjetunió több ízben is javaslatokat tett a fegyverzet jelentős csökkentésére és az atomfegyver eltiltására vonatkozó nemzetközi egyezmény megkötésére.

E tekintetben fontos volt az a javaslat, amelyet a Szovjetunió 1954 szeptemberében terjesztett a közgyűlés 9. ülészakájára, egy nemzetközi egyezményt tervezett kidolgozását illetően, az atomfegyver, a hidrogénfegyver és minden tömegpusztító fegyverfajta eltiltására, a fegyverzet lényeges csökkentésére, valamint nemzetközi ellenőrzés létesítésére az egyezmény teljesítése tekintetében. A Szovjetunió, az ebben a kérdésben való egyezmény létrehozása érdekében azt indítványozta, hogy az egyezményt az ENSZ leszerelési bizottságának albizottságában 1954 június 11-én a Franciaország és Anglia által előterjesztett javaslatok alapján dolgozzák ki. Mint ismeretes, ezt a szovjet javaslatot támogatták mind a közgyűlés ülészakái, mind a nemzetközi közvélemény széles rétegeinek körében. A közgyűlés utasította a leszerelési bizottságot és ennek albizottságát, vizsgálják meg a Szovjetunió és a többi ország javaslatait, hogy elfogadható megoldást találjanak a fegyverzet csökkentésének, valamint az atomfegyver, hidrogénfegyver és az összes többi tömegpusztító fegyverfajta eltiltásának kérdésében. A közgyűlés ekkor egyöntetű határozatot fogadott el arról, hogy újabb erőfeszítéseket kell tenni a meggyőzés érdekében a fegyverzet csökkentésének és az atomfegyver megtiltásának kérdésében.

Az Amerikai Egyesült Államok, Anglia és Franciaország mitsem törődve a határozattal, olyan akciókat kezdenek, amelyeknek egyenesen az a céljuk, hogy megakadályozzák velük a nemzetközi meggyezést. Jól bizonyítják ezt az állaluk megkötött párisi egyezmények, amelyek Nyugat-

Németország újrafegyverzését és a békeszerető európai államok ellen irányuló katonai csoportosulásokba való bevonását írják elő. Ez elkerülhetetlenül a fegyverkezési hajszát fokoztatja eredményezi, beleértve az atomfegyvergyártást is.

Igy tehát a párisi egyezmények, amelyeknek alkalmazása nagy mértékben fokozná az újabb európai háború veszélyét és ezzel egy világjárvány veszélyét, nem egyeztetetők össze az említett nyugati hatalmak kormányainak azokkal a nyilatkozataival, hogy hajlandók tárgyalásokat folytatni a fegyverzet csökkentésének és az atomfegyver eltiltásának kérdésében.

Szöveg ellentétben áll az ilyenzerű nyilatkozatokkal az északatlanti tömb tanácsának ülészakáján 1954 decemberében elfogadott határozat is. Az ebben a tömbben részvevő államok — köztük az USA, Anglia, Franciaország és Kanada —, amelyek egyezményt fogadtak el az ENSZ leszerelési albizottságának is —, határozatot fogadtak el az atomháború előkészítésére vonatkozólag. Lehetetlen, hogy az USA, Anglia, Franciaország és az északatlanti tömbben részvevő többi ország kormányainak az a politikája ne fokozza egy pusztító atomháború veszélyét, annak minden súlyos következményével. A népek számára, főképpen a sűrűn lakott európai területeken és nemcsak az európai területeken. A szovjet kormány állhatatosan a nemzetközi feszültség további enyhítésére, tartós és szilárd béke megteremtésére, a fegyverzet általános csökkentésére és az atomfegyver használatának betiltására vonatkozó kérdések megoldására törekszik. Ezért kötelezettségének tekinteli felhívni az USA, Anglia és Franciaország figyelmét arra a felelősségre, amelyet Nyugat-Németország felfegyverzésével, az atomháború előkészítésének terveivel és a még mindig nem szűnő fegyverkezési hajszával kapcsolatban magukra vállálnak.

Megnyilvánult a nyugati hatalmaknak ez a politikája a leszerelési bizottság albizottságának összehívásával kapcsolatban is. Az albizottságban nincsenek képviselve az ázsiai országok, bár ezek is éppoly érdekeltek a fegyverzet csökkentésének és az atomfegyver betiltásának kérdésében, mint a világ többi országa. A Szovjetunió azt javasolta, hogy az albizottságban vegyen részt a Kínai Népköztársaság, India és Csehszlovákia is. A nyugati hatalmak azonban nem fogadták el ezt az indítványt, hanem kizárólagokat egy más határozatot, amelynek következményeként az albizottság összetételében tekinthető kielégítőnek. Ez pedig máris éreztette negatív hatását a bizottság egész tevékenységére.

A népek létező megkívánja az atomfegyver használatának haladéktalan megtiltását, hogy lehetetlenül válassza az atomenergiának — az emberi géniusz e nagy felfedezéseinek — az emberiség tömeges kiirtására való felhasználását. A népek létező megkívánja, hogy az atomenergia békés felhasználására már most széleskörű nemzetközi együttműködés jöjjön létre. Ennek rendkívül nagy jelentősége van a gazdaságilag elma-

radott országok és területek és más olyan államok szempontjából, amelyek a jelen pillanatban nem rendelkeznek megfelelő technikai és más lehetőségekkel ahhoz, hogy békés célokra használják fel az atomenergiát az iparban, az orvostudományban s a békés munka sok más területén.

A Szovjetunió, éppen ebből az elgondolásból kiindulva ajánlotta fel, hogy megfelelő támogatást nyújt több államnak az atomenergia békés célokra való felhasználására és hogy megvizsgálja azt a kérdést, hogy más államok is hasonló támogatásban részesítsen.

Az atomenergia békés felhasználásának kérdésével kapcsolatban augusztusra Genfben összehívott nemzetközi értekezleten a Szovjetunió is tevékeny részt szándékozik venni. Ennek az értekezletnek a jelentősége ugyancsak attól függ, hogy milyen mértékben segíti majd elő a nemzetközi együttműködést ezen a téren. A szovjet kormány már bejelentette, hogy a többi kérdésen kívül be fog számolni a Szovjetunióban oly sikeresen működő első atomerőművel kapcsolatos tapasztalatairól is.

Magától értetődik, hogy az atomfegyver eltiltásával kapcsolatos nemzetközi egyezmény hiánya komoly akadályokat emel az atomenergia békés felhasználása terén való széleskörű nemzetközi együttműködés kibontakozásának útjába.

A szovjet kormány, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége Legfelső Szovjetjének 1955 február 9-i határozata alapján, amely a Legfelső Szovjet nyilatkozatában jutott kifejezésre, szükségesnek tartja, hogy mint eddig is, előmozdítsa a fegyverzet csökkentésére, elsősorban a nagy államok fegyverzetének jelentős csökkentésére vonatkozó meggyezés létrejöttét az államok között. A szovjet kormány véleménye szerint az atom-, hidrogén- és más tömegpusztító fegyvereket el kell tiltani s olyan intézkedéseket kell foganatosítani, amelyek lehetővé teszik az atomfegyver megtiltását, valamint a fegyverzetek és a fegyveres erők csökkentésére vonatkozó határozatok végrehajtásának hatékony ellenőrzését.

Jelenlét lépés volna az atomfegyver teljes eltiltása felé egy olyan nemzetközi egyezmény, amelynek alapján az államok ünnepélyesen köteleznék magukat arra, hogy lemondanak az atomfegyver használatáról. Köztudomású, hogy a szovjet kormány 1953 december 21-i nyilatkozatában ilyenértéknű javaslatot tett és hogy az egész 1954. évi folyamán, az USA kormányával az atomenergia használatát tárgyalásai során állandóan ennek a megvalósítására törekedett.

A kölcsönös egyetértés e tekintetben, sajnos, mind a mai napig nem valósulhatott meg, noha nyilvánvaló, hogy az atomfegyver használatáról való lemondás kötelezettségének vállalása megfelelő minden nép érdekeinek és rendkívül jótékony hatással lenne a nemzetközi feszültség csökkentésére és a béke

megszilárdítására. Ha az államok lemondanának az atomfegyver használatáról, ez sok tekintetben megkönnyítené egyezmény létrejöttét az atomfegyver teljes és feltétlen eltiltására, ami megfelelne minden nép óhajának.

Csak az atom- és hidrogénfegyver teljes eltiltása, az ilyen fegyverek előállításának, felhalmozásának és felhasználásának megtiltása küszöbölheti ki véglegesen az atomháború veszélyét.

Az Amerikai Egyesült Államok, Anglia és a többi nyugati hatalom, sajnos, rendszeresen visszatartja a Szovjetuniókat az atomfegyver feltétlen eltiltására vonatkozó javaslatait s emiatt mindaddig nem jöhet létre meggyezés ebben a rendkívül nagy jelentőségű kérdésben.

Az utóbbi időben a nemzetközi közvélemény széles körei követelik a meglévő atom- és hidrogénfegyverek megsemmisítését. Ennek a követelésnek a teljesítése hozzájárulna a főcélhoz — az atomfegyver teljes megtiltásának és az összes államok fegyverzetéből való eltávolításának megvalósításához. Ennek megfelelően és a közgyűlés IX. ülészakáján előterjesztett javaslatok kiegészítésére a szovjet kormány szükségesnek tartja azt javasolni, hogy az államok vállalják a következő kötelezettségeket:

1. — hogy teljes egészében megsemmisítsék a rendelkezésükre álló atom- és hidrogénfegyver-készleteket és az atomanyagot kizárólag békés célokra használják fel;

2. — hogy az 1955. január 1-i időponthoz képest nem fokozzák haderőik létszámát és fegyverzetüket és az 1955. évi költségvetési előirányzatban tulmenően nem növelik katonai kiadásait.

A szovjet kormány ugyanakkor a fenti határozatok betartásának megfelelő nemzetközi ellenőrzését irányozza elő.

A szovjet kormány tisztában van azzal, hogy minden népek létező megkívánja a leszereléshez és az atomfegyver eltiltásához. Egyetlen államot sem szabad megakadályozni abban, hogy részt vehessen ennek az életbevágó és sürgető kérdésnek a megoldásában, tekintet nélkül arra, hogy tagja-e, vagy sem az Egyesült Nemzetek Szervezetének.

A fentiekkel kapcsolatban emlékeztetünk kell arra, hogy a Szovjetunió, a négy nagyhatalom külügyminiszterének 1954. januárjában megtartott berlini értekezletén egybehangzóan javasolta egy világszerte elterjedt kezdeményezés a fegyverzetek általános csökkentésének kérdésében. Egy ilyen értekezlet összehívása megfelel a nemzetközi feszültség csökkentéséhez, a világbéke megszilárdításához fűződő érdekeknek.

A szovjet kormány szükségesnek tartja, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete még 1955 folyamán világszerte elterjedt hivjon össze a fegyverzetek általános csökkentésének és az atomfegyver eltiltásának kérdésében.

1955. február 18.

A Szovjetunió nyomdaipari munkásai értekezletének felhívása

MOSZKVA. (Agerpres).

A szovjet sajtó közli a kiadványok és nyomdaipari munkások szövetségi értekezletének felhívását. Az értekezlet Moszkvában tartották meg. A felhívás hangoztatja, hogy a Szovjetunió népgazdaságával párhuzamosan növekedett a nép társadalmi tulajdona, emelkedett a nép kulturális színvonala. A Szovjetunióban évről-évre több politikai, tudományos, művészeti, technikai és irodalmi tárgyú mű jelenik meg. Az elmúlt évben a Szovjetunióban kiadott könyvek száma mintegy egymillió példányra emelkedett, kétszer annyira, mint 1940-ben és 11-szeresére a forradalomelőtti Oroszországban megjelent könyvek számának. A szovjet hatalom éveiben a Szovjetunióban több, mint 17 millió példányban jelentek meg könyvek, ezek között több, mint 1 millió példány a marxizmus-leninizmus klasszikusainak művei közül került ki. A Szovjetunióban nincs olyan nép, amely nem adna ki könyvet saját anyanyelvén és így a szépirodalmi könyvek a Szovjetunióban 70 különböző nyelven jelennek meg. Befelezésre az értekezlet résztvevői felhívják a kiadványalkotók és nyomdaipari, papíripari és más ipari keretek munkáit, hogy fokozzák harcukat a könyvkiadás munkáinak minőségének megjavításáért, a papír és más anyagok termelésének fokozásáért, az új vállalatok építkezésének sikeres befejezéséért.

B. Stolin

LAPZÁRTA ELŐTT:

A TASZSZ ügynökség cífolata

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ hírgyűjtemény cífolatát közli:

Az United Press amerikai hírgyűjtemény a napokban egy olyan Washingtonból származó hírt közölt, amely szerint az Egyesült Államok Kongresszusának az ázsiai és közelkeleti országok atomenergia kérdésével foglalkozó vegyesbizottságának több tagja a helyszínen tett utazásból nyilvánosságra hozta jelentését, amelyben azt állítja, hogy a Szov-

jetunió nem hajlandó az atomenergia békés célokra történő felhasználására szerzett tudományos és technikai tapasztalatait Indiával megismertetni.

Mint a TASZSZ ügynökség jelenti, az indiai kormány nem intézett a Szovjetunió kormányához ilyen irányú kérést, tehát a Szovjetunió nem foglaltathat állást hasonló kérdéssel kapcsolatban. Így a jelentés szerzőinek fenti állítása légből kapott koholmány.

Párisban megünnepelték a szovjet hadsereg fennállásának 37. évfordulóját

PARIS. (Agerpres). A TASZSZ közli:

Február 20-án a párisi Pleyel-teremben a Francia—Szovjet Társaság kezdeményezésére ünnepi összejövetelt tartottak a szovjet hadsereg fennállása 37. évfordulója és a hitleri támadók Sztálingrádnál történt összevadásának 12. évfordulója tiszteletére. A megjelentek meleg ünnepségekben részesültek. Peti: tábornokot, a Francia—Szovjet Társaság elnökét, Jacques Duclos-t, a Francia Kommunista Párt titkárát, Alain le Leap-ot, a franciaországi szakszervezeti szövetség főtitkárát, Tubert tábornokot és több más demokratikus szervezet képviselőjét, akik az elnökségben foglaltak helyet.

Az ünnepségen megjelent Sz. A. Vinogradov, a Szovjetunió nagykövete Franciaországban és Zolov tábornok, katonai attasé.

Peti tábornok a szovjet hadsereg múltját méltatta. Hangsúlyozta, hogy a második világháború idején a Szovjetunió hadereje idézte elő a

fasiszta Németország összeomlását, felszabadította Európát népeit a hitleri mabság alól és biztosította a Hitler-ellenes koalíció győzelmét.

Jean Paul Sartre, az ismert író, a Francia—Szovjet Társaság alelnöke emelkedett ezután szóhoz és rámutatott az 1944. december 10-én megkötött francia—szovjet szövetségi és kölcsönös segélynyújtási egyezmény tiszteletben tartásának fontosságára. Hangsúlyozta, hogy „ez a szövetség szolgálja Franciaország biztonságát” és ugyanakkor hevesen támadta a francia kormányt, akiknek Nyugat-Németország felfegyverzésére irányuló politikáját Sartre kijelentette, hogy Franciaországot a Szovjetunió iránt „nem töltheti el más érzés, mint a barátság és elismerés érzése”.

Az összejövetelen felolvasták Edouard Herriot, a nemzetgyűlés elnöke, a franciaországi szakszervezeti szövetség főtitkárát, Tubert tábornokot és több más demokratikus szervezet képviselőjét, akik az elnökségben foglaltak helyet.

Egyre sötétebbek a francia kormányválság kilátásai

PARIS. (Agerpres).

A sajtóírók híreiből kitűnik, hogy Edgar Faure, a radikális párt vezetője, a kormányválságok nehézségeibe utóközli kormányalakítási kísérlete során. Február 21-én Faure a szocialista párt küldöttségével folytatott tanácskozást, valamint megbeszélést tartott a katolikus néppárt vezetőcsoportjával. A szocialisták kijelentették, hogy nem támogatják Faure kormányalakítását és ez a tény, — mint Párisban hangsúlyozták — még bonyolultabbá teszi

A „Le Combat” című lap rámutat, hogy a parlamentben nem létezik biztos többség sem a fontos belpolitikai, sem pedig a külpolitikai kérdésekben.

A demokratikus sajtó megállapítja, hogy a hosszurányuló kormányválság okai rávilágítanak a jobboldali politikusok és a népakarat közötti mely különbségre.

„A l'Humanité” rámutat, hogy a jelenlegi kormányválság két tényre alapszik, ezek: a francia nép elleneske magatartása Nyugat-Németország felfegyverzésével és Franciaország az USA által való rendelkezés ellenében, valamint a jobboldali pártok és a különböző burzsoá csoportokon belül mutatkozó eltérések.

Franciaországnak — állapítja meg a lap — addig nem lesz tartós kormánya, amíg a kormány nem folytatja a népi által elfogadott politikát, ez pedig csak úgy érhető el, ha lemond Nyugat-Németország felfegyverzéséről tervéről és merőben ellenkező külpolitikát folytat, mint az 1944 óta egymást követő kormányok Franciaországban.

A francia kormányválság végzetese lehet a párisi egyezmények szempontjából

BERLIN. (Agerpres). A „Der Tag” című nyugatnémetországi lap párisi tudósítója a francia kormányválsággal foglalkozva, a párisi egyezmények ratifikálásával kapcsolatban ezt írja: Az állandó jellegű francia kormány megalakítása kilátásainak szertefoszlásával egyre sötétebbé válnak a párisi egyezmények ratifikálásának kilátásai is. Sőt, mi több, az „európai unió” egyik vezető támogatója, amikor ismeretessé vált a francia kormányválság, kijelentette: „A párisi egyezmény megvalósulhat”.

Ami Adenauert az a kísérletét illeti, hogy csökkentse a francia kormányválságnak a párisi egyezmé-

nyek ratifikálására gyakorolt befolyását, a „l'Information” című francia lap bonni tudósítója ezt írja: „Adenauer derűlátását nem osztják a politikai körök. Az általános vélemény szerint a francia kormányválság új helyzetet teremtett, amelyben Adenauer politikája teljes mértékben csődöt mond.”

„Amint nyilvánvalóvá vált, hogy nincs kilátás arra, hogy hamarosan megoldják a kormányválságot Párisban, — hangsúlyozza az „United Press” hírgyűjtemény, — a szövetségi köztársaság fővárosában a helyzet súlyossá vált. Maga Adenauer kancellár is aggódva figyeli az események fejlődését.”

A hét filmjei

„DOZSA GYÖRGY” mozi: február 23-án: A három testőr. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák. Naponta 11 órák matiné.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: február 23-án: A három testőr. Előadások: 3,30, 5,30, 7,30 és 9,30 órák.

„HERBAK JANOS” mozi: február 27-ig: A gögös herceg. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

„I. CARAGIAE” mozi: február 27-ig: Az önfeláldozó osztag. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

„UJ IDOK” mozi: február 23-án: Becsület és dicsőség. Előadások: 3 órátként folytatódásos.

„SOLIDARITATFA” mozi (Gáji): február 25-ig: A Káspói tengeri kőolaj munkások. Előadások: hétköz-

nap: 7 órák, vasárnap: 3, 5 és 7 órák.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): február 25-ig: Kőszív. Előadások: este 7 órák, vasárnap: 3, 5 és 7 órák.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): február 23-án: A falu malomja.

„PETOFI SANDOR” mozi (Radna): február 23-án: Az új tanító.

„POPUIAR” mozi (Nagyzenemű): február 23-án: Kaland a kastélyban.

„AZ ARADI ALLAMI ROMAN SZINHAZ” mozi: Szerdán, február 23-án este 7,30 órák: Intimnép a tineretben. Csütörtökön, február 24-én, este 7,30 órák: Tartuffe.

Hatalmas hozzájárulás a béke ügyéhez

(Folytatás a 3-ik oldalról)

SzSzKSz határozott álláspontját az atomháború teljes betiltására vonatkozóan és felhívta a figyelmet: „Nem szabad elfelejteni, hogy az atomfegyver kétélű fegyver. Az atomháború ugyanolyan veszéllyel jár a megtámadottakra, mint a támadókra nézve.” G. K. Zsukov egyszersmind rámutatott arra is, hogy „figyelembe kell venni azt, hogy csak atombom-bakkal nem lehet megnyerni egy háborút”.

Másnap V. M. Molotov, a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének ülészakáján tartott beszámolójában rámutatott arra, hogy az atom- és hidrogénfegyver gyártásában a szovjet emberek olyan jelentős eredményeket értek el, amelyek hozzájárultak ahhoz, hogy ne a Szovjetunió, hanem az Amerikai Egyesült Államok kerüljön hátrányos helyzetbe.

Nem véletlen, hogy Kingsbury Smith, N. A. Bulganyinnal folytatott február 12-i beszélgetése során hangsúlyozta, hogy úgy é, mint a küldöttség többi tagjai jelen voltak a Legfelső Szovjet ülészakáján és „figyelmesen emlékeztetük vésték V. M. Molotovnak azt a kijelentését, hogy a hidrogénbomba gyártása tekintetében a Szovjetunió most magamagótt hagyta az Amerikai Egyesült Államokat”. Az amerikai újságírók felvetették egy nemzetközi egyezmény megkötésének gondolatát az SzSzKSz és az Amerikai Egyesült Államok, valamint a többi nyugati nagyhatalmak között arra vonatkozóan, hogy

korlátozzák a kísérleti célokra végzett robbantások számát.

Mint ahogyan ezt Bulganyin elvartás kifejtette, egy hasonló javaslat nem vezetne eredményre. Minthogy a világ népei tudják, hogy a két fél rakétáiban már vannak készen legyártott és kipróbált bombák, a kísérleti célokból folytatott robbantások korlátozására vonatkozó egyezmény senkit sem nyugtatna meg. N. A. Bulganyin hangsúlyozta, hogy az atomfegyver használatának kérdését radikális uton kell megoldani. „A szovjet kormány javasolta, tilták meg teljesen az atom- és hidrogénfegyvert s a többi tömegpusztító fegyvertípust, szüntessék meg a fegyvertípusok gyártását s vonják ki az államok fegyverzetéből az eddig előállított összes ilyen fegyverfajtaikat”. N. A. Bulganyin meg hozzátette, hogy „a Szovjetunió hajlandó megvizsgálni a tömegpusztító fegyverek használatának kiküszöbölésére vonatkozó bármely javaslatot, ha ezek a javaslatok valóban ezt a célt követik”.

A szovjet vezetőségnyilvánosság az amerikai újságírók kérdéseire adott válasza ismételtlen bizonyították, hogy a Szovjetunió kormányának a SzKP-ja számára a béke megvédése a szovjet külpolitika legfontosabb kérdését képezi. A nyilatkozatokból világosan kitűnik, hogy a SzSzKSz békepolitikáját nem ajánlatos a Szovjetunió gyengeségeként értelmezni, mint ahogyan azt egyes

nyugati reakciós körök képviselői teszik. „Mégvan mindennünk, ami a megbízható honvédelemhez szükséges.” — mondotta G. K. Zsukov elvtárs. Ugyanakkor a szovjet vezetők szétzúzták egyes körök azon rágalmait, amelyek szerint a Szovjetunió agressziós szándékokat táplál. Válaszolta F. Connif amerikai újságírónak, aki azt kérdezte, hogy mi-ben rejlett Hitler legnagyobb stratégiai tévedése, G. K. Zsukov tábornagy hangsúlyozta, hogy ez a tévedés a Szovjetunió erejének lebecsülésében állott. Tudott dolog, hogy ez vezetett a fasiszta rendszer bukásához. Jelenleg ennek a történelmi tanulságnak a meg nem értése még végtelenül nagyobb veszélyt okoz, mint az agresszorokra nézve. Ma a Szovjetunió sokkal erősebb, mint a második világháború idején. Mellette testvéri segítségben haladnak a Kínai Népköztársaság és a többi európai és ázsiai népi demokratikus országok. Bárki könnyűszerrel megértheti, hogy ilyen feltételek közöttette egy új háború kirobbantása az imperialisták részéről a kapitalista rendszer bukásához vezetne.

A Szovjetunió és a népi demokratikus országok népei a békét és a nemzetközi biztonságot óhajtják és harcolnak ezeknek a céloknak a megvalósításáért. A békeszerető népek — köztük a román nép is — üdvözli a szovjet vezetőségnyilvánosság nyilatkozatait, mert bennük a béke ügyéhez való hozzájárulás az emberiség szebb jövőjéért tett hit kiapadhatatlan forrását látják.

B. Stolin